

med udskrivning kun må videregives personfølsomme oplysninger, hvis den udskrevne opfylder betingelserne for tvangstilbageholdelse. Gør patienten det, må den pågældende nemlig ikke udskrives.

Med hensyn til forslaget fra hr. Peter Skaarup om at fremrykke den kommende revision af psykiatriloven til folketingsåret 2003-04 finder jeg, at fristen bliver for kort. Inden et forslag om en ny revision kan fremsættes, skal der gennemføres, som der lægges op til – og det er jeg glad for støttes af et stort flertal – en undersøgelse af lovens virkning. En sådan undersøgelse vil først med mening kunne sættes i gang, når den lov, vi nu vedtager, har virket i nogen tid. For at der kan blive tid til at forberede den kommende revision ordentligt, mener jeg derfor ikke, at den lovpåkligte revision bør fremskyndes, som det foreslås af hr. Peter Skaarup.

Så skal jeg sige til det spørgsmål, som Det Konservative Folkepartis ordfører har rejst, og som knytter sig til det ændringsforslag, der er stillet af SF og CD angående ungdomspsykiatrien: Justitsministeriet blev bedt om – jeg tror, det var af § 71-tilsynet – at gennemføre en undersøgelse af, hvorvidt Danmarks ratifikation af FN's børnekonvention betød, at der også her var bindinger med hensyn til det at placere børn og unge sammen med voksne, når det drejer sig om frihedsberøvelse inden for psykiatriens område.

Justitsministeriet måtte lægge til grund i det responsum, vi afleverede både til § 71-tilsynet og til Folketingets Retsudvalg, at vore forpligtelser også gælder, når det drejer sig om frihedsberøvelsen inden for psykiatriens rammer, at man her skal sikre, at børn i videst muligt omfang holdes adskilt fra voksne under tvangstilbageholdelse og tvangsindlæggelsesforhold, medmindre det ikke vil være i overensstemmelse med, hvad der er bedst for barnet, med barnets tarv.

Nu er vi så i den situation, at nogle har ønsket at stille et ændringsforslag, hvor man sætter, om jeg så må sige, vore forpligtelser over for FN's børnekonvention ind i psykiatriloven. Ja, det kan man vælge at gøre; det er ikke mere forpligtende af den grund. Forpligtelsen påhviler os allerede i dag.

Det, der vil komme ud af at formulere den forpligtelse ind i en paragraf – og ikke, som det er formuleret i betænkningen i øvrigt fra det store flertal, at den forpligtelse påhviler Danmark, og at det også påhviler de centrale myn-

digheder at gøre amterne opmærksom på, at den regel har Danmark forpligtet sig på – ja, det er, at Amtsrådsforeningen ved næste forhandling med finansministeren og indenrigsministeren kan læne sig tilbage og sige, at den samlede udbygning inden for børne- og ungdomspsykiatriområdet har staten påtaget sig de økonomiske forpligtelser over for.

Som det fremgår af den aftale, som regeringen har i dag med Amtsrådsforeningen, er målet, at der i år 2005 skal være et børne- og ungdomspsykiatrisk behandlingstilbud i samtlige amter. Jeg har hørt formanden for Amtsrådsforeningens sygehusudvalg udtrykke, at det er man klart indstillet på at gennemføre og man er i gang med at sikre det inden for amternes ansvars- og kompetenceområde.

Gennemfører man nu den ændring, der ligger i ændringsforslag nr. 4, vil jeg godt henlede Det Konservative Folkepartis opmærksomhed på, at man her altså bringer dem, der har driftsansvaret på det område og dermed ansvaret for at drive vore psykiatriske behandlingstilbud, nemlig Amtsrådsforeningen, i en situation, hvor de kan læne sig tilbage og bare bede om penge hos staten. Det mener jeg ikke er en rimelig måde at håndtere det her på. Jeg mener, at den udbygning og forbedring, der også skal ske på det børne- og ungdomspsykiatriske område, skal ske efter forhandling mellem regeringen og Amtsrådsforeningen.

Fru Tove Fergo stillede et direkte spørgsmål til mig, der knyttede sig til spørgsmålet om udskrivningsaftaler og koordinationsplaner. Inden jeg går til besvarelsen af fru Tove Fergos konkrete spørgsmål om patientrådgivere, vil jeg gerne holde fast i, hvad målsætningen er med udskrivningsaftaler og koordinationsplaner. Og for historieskrivningens skyld skal jeg erindre om, at det var den daværende sundhedsminister, fru Yvonne Herløv Andersen, der bragte dette tema frem i forbindelse med det lovfor-slag, som blev fremsat for nu over halvandet år siden.

Det er rigtigt set, at vi i dag i psykiatrien udskriver en række patienter fra lukkede psykiatriske afdelinger uden at have fuld sikkerhed for, at der er et netværk omkring dem, et behandlingssystem, der samler patienterne op, når de er uden for det lukkede system – at det er der, og at det har et ansvar for at være til rådighed.

Det er det, vi gør med det her lovforslag. Vi erkender, at der er nogle patienter, som er i